

Den vedtagne Fordeling af Kjøbstædernes Bidrag til Amtsfondets Udgifter, udenfor hvad de efter Hartkornet bidrage til Besvæsenet, stemte aldeles med Grundsaetningerne i Pl. af 7de Juni 1843. Ved den høist ulige Fordeling, som i Genhold til Rescriptet af 10de November 1741 har fundet Sted, havde idetmindste Næs været overbebyrdet, idet denne Kjøbstad af den Kjøbstæderne paahvilende $\frac{1}{4}$ Deel af hvad der havde været lignet til Amtsfondet, nemlig 2250 Rd., havde svaret de $\frac{34}{120}$ Dele eller 637 Rd. 48 Sk., medens Ronne, som er 3 Gange større og ulige mere velhavende, havde svaret de $\frac{50}{120}$ Dele med 937 Rd. 48 Sk.

Den mellem Kjøbstæderne og Landet paa Bornholm truene Overenskomst blev derfor af Indenrigsministeriet forelagt Hs. Måj. Kongen til allerhøieste Sanction, dog foreløbig kun for Aarene 1851 og 1852, idet Ministeriet, navnlig med Hensyn til det Locale og Interimistiske ved Foranstaltningen samt til at Forholdet tidligere havde været ordnet ved allerhøieste Rescripter og tildeels endog collegiale Resolutioner, gik ud fra, at Sagen kunde finde sin Afgjørelse ad administrativt Vej, og ved allerhøieste Resolution af 30te Juni 1850 blev denne Ministeriets Indstilling tagen til Følge. Senere blev ved et nærmest ved den paa Den stedfindende særegne Forbindelse mellem Land og Kjøbstæder motiveret allerhøieste Rescript af 31te December 1850 ligeledes paa Indenrigsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling fastsat, at der i det paa Den bestaaende Amtsraad, hvort hidtil ifølge Anordningen af 13de August 1841 § 24 ikkun Repræsentanter for Landet havde havt Sæde, skulde indtræde 2de Repræsentanter for Kjøbstæderne.

Den ved det ovennævnte Rescript af 30te Juni 1850 fastsatte Fordelingsmaade af Bidraget til Amtsfondet er derefter paa Indstilling fra denne for Kjøbstæder og Landdistricter sælles Autoritet ved tvende allerhøieste Rescripter af 3die December 1852 og 4de December 1854, tillagt Gyldighed ogsaa for Aarene

1853 og 1854 samt for Aarene 1855 og 1856; og blev der i Rescriptet af 4de December 1854, i Lighed med hvad der havde været Tilfældet i de nyssnævnte tidligere, optaget en Bestemmelse om, at det, hvis Saadant ikke skulde blive overflødiggjort ved imidlertid udkommende almindelige Lovbestemmelser, inden Forløbet af indværende Aar betimelig vilde være at tage under Overveielse af vedkommende Autoriteter, hvorledes de i Rescriptet af 30te Juni 1850 omhandlede Forhold maatte være at ordne for Fremtiden.

I Genhold hertil har Amtmanden over Bornholm, i Overensstemmelse med hvad der er vedtaget af Amtsraadet — der nu ifølge Loven af 22de Marts f. A., om Sogneforstanderstabernes og Amtsraadenes Sammensætning og Valg, dens § 9 bestaaer af Repræsentanter saavel for Kjøbstæderne som for Landdistricterne, og navnlig i Genhold til bemeldte Lovs § 8 og den allerhøieste Resolution af 10de November f. A. (sef. Dep. Tid. for samme Aar Pag. 977) af 3 Repræsentanter for Kjøbstæderne og 6 for Landet — indfattet, at de i Rescriptet af 30te Juni 1850 givne Bestemmelser maae forblive gjældende for Fremtiden.

Ihvorvel Ministeriet holder for, at de til Fordeel for den ved ofimeldte allerhøieste Rescript fastsatte og nu alt i længere Tid bestaaende Ordning i sin Tid anførte Grunde, som ogsaa maae antages at have motiveret den af Amtsraadet nu paany vedtagne Indstilling, tale for, at den ved meerbemeldte allerhøieste Rescript foreskrevne Fordelingsmaade af Bidraget til Dens Amtsfond fremdeles forbliver gjældende, har man dog maattet ansee Regeringens Competence til ad den administrative Vej at fastsætte Saadant tvivlsom, idet navnlig de ovenberørte Grunde, hvorpaa en tidligere Indenrigsminister i 1850 støttede sin Formening om, at Sagen kunde være at ordne paa denne Maade, deels ere forekomne Ministeriet ialtsald ikke aldeles uomtvistelige, deels ikke længer ere forhaanden nu, da der er Spørgsmaal om at give hine Bestemmelser en mere vedvarende Gyldighed for Fremtiden. Idet